

بررسی حمله به لانه شیاطین ناخونده

دکتر طه طاهری پژوهشگر تاریخ معاصر که برادر شهیدش در «عملیات مهندسی» منافقین به شیوه‌ای غیرانسانی به شهادت رسید، در سالهای اخیر درباره عملکرد سازمان منافقین مطالعات بسیار داشته است. تحلیل وی درباره شرایط فعلی این سازمان، در برنامه جهان آرا خواندنی است: همان طور که مستحضرید در ۳۰ خردادماه، کشور آلبانی که تاکنون میزبان منافقین بود، به یکباره پلیس این کشور به مفر منافقین در آلبانی، یورش برده و با آنها برخورد جدی کرد، قبل از شرح این موضوع، ابتدا باید یک تاریخچه‌ای از استقرار منافقین در کشور آلبانی را مرور کنیم.

تاریخچه کشور آلبانی و روابط آن با جمهوری اسلامی ایران

کشور آلبانی، کشوری است که تقریباً با استانداردهای اروپایی خیلی فاصله دارد و جزو یکی از فقیرترین کشورهای اروپایی بشمار می‌آید. این کشور در گذشته در بلوک شرق تعریف می‌شد که در آن زمان آقای انور خوجه رئیس جمهور این کشور بوده است، کشور آلبانی کشوری با سابقه ۵۱ ساله تفکرات مائوئیستی و کمونیستی است و جابه‌جایی‌های متعدد در این حوزه است. دولت آلبانی از منافقین تعهدی می‌گیرد مبنی بر اینکه به شرطی خواهد گذاشت منافقین در این کشور مستقر شوند که استانداردها و قوانین این کشور را رعایت کنند.

همان طور که می‌دانید کشور آلبانی با جمهوری اسلامی ایران ارتباط به ظاهر خوبی داشت و نمایندگی جمهوری اسلامی ایران، با استعداد ۶ تا ۷ نفر، در کشور آلبانی مستقر بود و اساساً هیچ خاصه، درگیری و اتفاقی تا پیش از حضور منافقین در آن کشور، بین جمهوری اسلامی ایران و کشور آلبانی وجود نداشت. برخی از مردم کشور آلبانی، بکناشیه‌ها هستند که رهبر آنها، در نیشابور دفن شده است و یک علاقه‌ای نسبت به مردم ایران در بین مردم آلبانی وجود دارد و البته مردم آنجا نسبتاً مسلمان نیز هستند.

کشور آلبانی به واسطه اینکه فقیر است، تبدیل شده است به یک شاهراه بزرگ حضور شبکه‌های مافیایی؛ شبکه‌های مافیایی در حوزه تجارت مواد مخدر، تجارت سلاح و اقتصاد زیرزمینی و اقداماتی غیرقانونی که عموماً شبکه‌های بین‌المللی غیرقانونی، مهد حیات‌شان کشورهایی مثل آلبانی است.

به واسطه این خصوصیات، منافقین هم بسیار مشتاق بودند که در این کشور بروند تا بتوانند آزادانه عمل کنند، آزادانه تحت نظارت‌های سیستماتیک استانداردهای کشورهای مترقی قرار نگیرند و بتوانند هر کاری که دلشان می‌خواهد انجام دهند.

حضور منافقین در کشور عراق

منافقین پیش از اینکه به آلبانی کوچ کنند، در کشور عراق حضور داشتند، با سقوط صدام، فشار مردم عراق و معارضة عراق بر منافقین زیاد شد چراکه منافقین در طول حیات صدام، در این کشور حضور داشتند و شریک و هم پیمان صدام بودند.

منافقین به عنوان یک شریک جدی صدام در جنگ ایران و عراق و کسانی که در چند مرحله با توان رزمی شان صدام را در عراق از سقوط نجات دادند، به عنوان یکی از هم پیمانان صدام بشمار می‌آیند و در یادگانی به نام اشرف یک، مستقر بودند.

حملات پیاپی مردم عراق به پایگاه اشرف یک، باعث شد که امریکایی‌ها تصمیم بگیرند تا بخشی از نیروهای منافقین را از یادگان اشرف یک به محلی نزدیک یکی از پایگاه‌های هوایی خودشان در لیبرتی عراق منتقل کنند و حدود صد نفر از منافقین هم در اشرف یک باقی ماندند.

در یک عملیاتی که معارضه و نیروهای عراقی علیه یادگان اشرف یک انجام دادند، حدود ۶۰ نفر از منافقین به درک واصل می‌شوند و در نهایت امریکایی‌ها مجبور می‌شوند کل منافقین داخل عراق را به یادگان اشرف دو و لیبرتی انتقال دهند.

اقدامات منافقین پس از استقرار در کشور آلبانی

اولین کاری که منافقین پس از استقرار در کشور آلبانی کردند این بود که به مناسبات داخلی بین‌المللی آلبانی و ایران وارد شدند. کارشناسان معتقدند که گروهک منافقین، یک سازمان شکاف‌زی است یعنی زیست آنها در شکاف‌های موجود بوده است و هر کجا که اختلافی باشد، سازمان منافقین در آن اختلاف وارد می‌شود و آن اختلاف را نه تنها عمیق می‌کند بلکه آن را تبدیل به یک چالش اساسی می‌کند، همانگونه که در گذشته هم منافقین در فروپاشی روابط ایران و عراق، بسیار نقش آفرینی کردند و می‌توان گفت که یکی از دلایل طولانی شدن جنگ بین ایران و عراق، حضور منافقین در کشور عراق بود. اقدامات بسیار خطرناک و غیرانسانی که منافقین در حق مردم ایران در طول جنگ ایران و عراق کردند، پایگاه‌هایی که هر روز به مرزهای جمهوری اسلامی ایران در طول جنگ ایران و عراق، حمله می‌کردند، اقدامات اطلاعاتی که از توان دفاعی رزمندگان اسلام در طول جنگ با کار جاسوسی در اختیار ارتش صدام قرار داده می‌شد، همه اینها برعهده تیم‌های منافقین بوده است. حال یک گروه با این ویژگی‌ها و با این اقدامات بسیار خبیثانه که دستشان تا مرفق به خون شهدای عزیز ما در طول دفاع مقدس آلوده است، در کشور آلبانی نیز در این نوع شکاف‌ها وارد شدند، ما معتقدیم که روابط ایران و عربستان هم اگر به سردی گرایید، شاید بتوان ردیای منافقین را در اختلاف و تشدید این قضایا پیدا کرد. بسیاری از مشکلات در دیپلماسی سیاسی جمهوری اسلامی ایران با برخی از کشورهای منافقین در آنجا حضور دارند، نقش شکاف‌زی بودن این سازمان را به خوبی نشان می‌دهد.

استقرار منافقین در یادگان اشرف دو و اشرف سه

یادگان اشرف دو و لیبرتی، محل استقرار امریکایی‌ها در جنگ بود و سوله‌های بسیار بزرگی داشت که منافقین و رهبری آنها، در آنجا مستقر شدند.

در ادامه شرایط در عراق به گونه‌ای شد که حملات پیاپی نیروهای مردمی عراق به اشرف دو نیز شرایط را برای منافقین سخت‌تر کرد و امریکایی‌ها تصمیم گرفتند که منافقین را از اشرف دو به طور کامل خارج کنند و پس از آن، تقریباً منافقین از عراق خداحافظی کردند، این اتفاق در سال ۹۲ افتاد و منافقین براساس تصمیم امریکایی‌ها، اراده امریکایی‌ها و توافقی که با غرب انجام دادند، کل تشکیلات و نیروهای منافق را به اشرف سه در کشور آلبانی منتقل کردند.

این یادگان یا محلی که امروز به نام اشرف سه معروف است همان مکانی است که دولت آلبانی با استعداد یک هزار نفر در روز ۳۰ خردادماه ۱۴۰۲، به این محل یورش برد و تفتیش انجام داد.

یادگان اشرف سه در ۳۰ کیلومتری تیرانا پایتخت کشور آلبانی قرار دارد، این مکان محل مخروبه‌ای بوده است که متعلق به یکی از دانشگاه‌هایی بوده است که استفاده نمی‌شده و آن را در اختیار منافقین قرار داده بودند و کل نیروهای منافقین از عراق به آنجا منتقل شده بودند.

برهم زدن روابط بین جمهوری اسلامی ایران و کشور آلبانی

پس از تئوری و طراحی برنامه فشار حداکثری ترامپ بر جمهوری اسلامی ایران، دولت آلبانی که اساساً یک کشور استنچم چندم امریکا محسوب می‌شد و شاید بتوان به صراحت گفت که سفیر امریکا همه کاره این کشور است و منافقین براساس هماهنگی و حمایت امریکا و اسرائیل وارد این کشور شدند. با وجود اینکه روابط خوبی که بین دو کشور بود و مردم آلبانی نسبت به ایران، نگاه خوبی داشتند، به یکباره با یورش پلیس آلبانی به سفارت ایران که برخلاف عرف بین‌المللی بود، تعطیل شد.

پس از آن، دیپلمات‌های ایران از این کشور اخراج شدند و به جمهوری اسلامی ایران بازگشتند و عملاً یک تاز صحنه داخلی مناسبتی ایران با آلبانی گروهک منافقین شد. منافقین کشور آلبانی را به یک اتاق جنگ عملیاتی سایبری و جنگ شناختی تبدیل کردند.

پس از آن، دیپلمات‌های ایران از این کشور اخراج شدند و به جمهوری اسلامی ایران بازگشتند و عملاً یک تاز صحنه داخلی مناسبتی ایران با آلبانی گروهک منافقین شد. منافقین کشور آلبانی را به یک اتاق جنگ عملیاتی سایبری و جنگ شناختی تبدیل کردند.

براندازی جمهوری اسلامی ایران خیالی خام بود

قاعده امریکایی‌ها برای براندازی جمهوری اسلامی ایران در سال ۱۴۰۱، وحدت گروه‌های ضد انقلاب بود و این تا جایی پیش رفت که همه آنها به خیال خام خودشان، فکر می‌کردند کار جمهوری اسلامی ایران تا دی ماه تمام است و بزودی تهران هستند! همه اینها در کمال حماقت، کار را به جایی رساندند که یک فضای در جنگ شناختی درست شده بود که حتی کشوری مانند آلمان که همیشه یک پلیس خوب به شمار می‌رفت نیز اجازه داد تا آن تجمع چند ۱۰ هزار نفری صورت بگیرد. یعنی کشوری مانند آلمان که هیچ موقع در این قصه‌ها مداخله نمی‌کرد نیز آنقدر تحت تأثیر شرایط متوهم قرار گرفته بود که فکر می‌کرد کار در جمهوری اسلامی ایران تمام شده است!

بخشی از این نوع فضاها را منافقین ایجاد می‌کردند و می‌گفتند که کار جمهوری اسلامی ایران تمام است و بعد از این قصه‌ها دیدند که هیچ چیزی تغییر نکرد و همه چیز سر جای خودش برگشت و وضعیت عادی شد.

کشور آلبانی به واسطه اینکه فقیر است، تبدیل شده است به یک شاهراه بزرگ حضور شبکه‌های مافیایی؛ شبکه‌های مافیایی در حوزه تجارت مواد مخدر، تجارت سلاح و اقتصاد زیرزمینی و اقداماتی غیرقانونی که عموماً شبکه‌های بین‌المللی غیرقانونی، مهد حیات‌شان کشورهای مافیایی مثل آلبانی است. به واسطه این خصوصیات، منافقین هم بسیار مشتاق بودند که در این کشور بروند تا بتوانند آزادانه عمل کنند